

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	בני ברק
20:48	20:18	19:13	בני ברק
20:51	20:15	18:58	ירושלים
20:51	20:19	19:07	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

המלך דוד

כיצד זכה דוד המלך להיות רגל רביעית במרכבה?

קבלת התורה

ניצבים ועומדים אנו בשערי אחד הימים המיוחדים והיקרים בשנה, יום שהעולם כולו ציפה וייחל לו, וכל לב יהודי נרגש ומתרונו לקראתו. התורה הקדושה – היא המתנה הגדולה מכל. זה מה שמייחד אותנו כעם, זה מה שמבדיל אותנו מכל העמים, זה מה שנותן לנו כח ואנרגיות לחיים, זה מה שמרומם את נפשנו בכל עת וזמן. בתורה הקדושה אנו משקיעים את כל כוחותינו, חפצים לקנות כמה שיותר ממנה קניין נצח, שואפים לחנך את ילדינו עליה ולראותם עולים ומתעלים בה, נכספים לתת לה מעמד, נוכחות ומשמעות בכל מעשינו ופעולותינו. אין כבוד בתורה, אין לומדיה כישראל!

וביום הזה, בחג השבועות, נפתחים שערי שמים לרווחה, ושוב מחולקת התורה בשנית לכל מתייבב בתחתית ההר, ומבקש להכריז 'נעשה ונשמע'. חג השבועות הוא 'זמן מתן תורתנו' – לא זמן מתן תורתנו, אלא בלשון הווה – כלומר, גם עתה, גם השנה, עכשיו ממש הוא זמן מתן תורתנו! עכשיו הזמן לזכות להתחבר לתורה. בורא עולם יודד להר סיני, אל היהודים הנכספים לקבל מידי את התורה, להכניס אותה לחיקם ולהטמיע אותה בחייהם ובלבם, ומעניק להם את התורה בכבוד. בחג השבועות יש לכל יהודי הזדמנות ליצור חיבור מחודש לתורה, לזכות לקבל אותה באמת, לקנות את חלקו בתורה קניין נצח, לכל החיים!

זה חשוב מאוד, קריטי מאין כמוהו. כי לכל יהודי יש חלק בתורה, חיבור אישי שלו עמה. יש כאלה – אשריהם ואשרי חלקם – הממיתים עצמם באוהלה של תורה, עוסקים בתורה כל היום מתוך הדחק, תורתם אומנותם. יש כאלה שמחלקים את עיתותיהם, חצי יום מוקדש לתורה וחצי יום לפרנסה ושאר צרכים, ויש כאלה – אשר גם הם זכותם גדולה מאוד – הקובעים עתים לתורה, לומדים עם חברותא או בשיעור שעה או שעתיים מדי יום. (הרב אשר קובלסקי)

בביזיונות קלים מזה, ובפני אנשים פשוטים לא היה יכול להבליג. דוד הוא מלך ישראל, וזה בפני כל הסנהדרין, ושמעו עצמו הוא מגדולי הדור, ומוציא עליו כזה שם רע בביזיונות עצומים והוא שותק. זו עונה בלתי נתפסת! וכתוב בספרים שבאותו רגע זכה דוד המלך להיות רגל רביעי במרכבה, אין לנו מושג מה זה, מהדרגות הכי גבוהות שרק אפשר, הרי האבות הקדושים היו שלוש רגלים ודוד המלך הרגל הרביעי, זה מעמיד את הכסא. דרגה נוראה שלא זכה אליה כל חייו – רק בעבור שויתר זכה לזה! אדם יכול לזכות לדרגה גבוהה, ברגע אחד, מה שלא יזכה לזה בשנים של עבודה! אדם יכול לחיות בפרישות, בצומות, בתעניות, ולא לזכות, ובפעם אחת של ויתור הוא זוכה.

הרי אז"ל (גיטין לו ב) הנעלבין ואינן עולבים. שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורין, עליהן הכתוב אומר "ואוהביו כצאת השמש בגבורתו". נשמתו עתידה להאיר באור שבעת הימים. ואז"ל (ר"ה יז) נושא עון ועובר על פשע למי נושא עון למי שעובר על פשע. כלומר, פוגעים בו, עולבים בו, והוא שותק ומוחל על ביזיונו. ואז הקב"ה מוחל עוונותיו. הרבה פעמים באים אלי אנשים, הבוס שלי מעליב אותי, פוגע בי, אני רוצה לעזוב את העבודה. אני אומר לו כשזה קורה תבליג, תחזור הביתה תדליק מוזיקה ותרקוד בשמחה רבה! למה? לי יש כיפור פעם בשנה, לך יש כיפור כל יום. זה כפרת עוונות, מי יודע ממה זה מציל, חלילה מתאונות, מסכנות, מצרות. צריך לשמוח בכפרת העוונות, לא עדיף לקבל ביזיונות ולשתוק. בעלך פוגע בך? אשתך מעליבה אותך, תשתוק, תבליג. שתיקה זה טוב מאד, וויתור זה טוב מאד.

אמר הארז"ל הקדוש אם אדם היה יודע את מעלת הביזיונות היה רץ ברחובות ומחפש ביזיונות! ואמר אז"ל "תולה ארץ על בלימה" – אין העולם מתקיים אלא על מי שבולם את עצמו בשעת מריבה (חולין פט). סיפורתי כמה פעמים על מון הגר"ח קנייבסקי זצ"ל, שמורה שאם ראית אדם שמבזים אותו והוא שותק קח ממנו ברכה, וכמה פעמים עשו זאת והברכות התקיימו. שנזכה ללמוד מדוד המלך על מעלת השתיקה וההתבטלות לבורא עולם, אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל זום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

בחג שבועות הילולת דוד ע"ה שנפטר בחג השבועות ונולד בשבועות. מוסדותינו הק' נקראים על שמו "אור דוד", ובכל חצות שבת קודש, זה יותר מארבעים שנה מתאספת חברת אור דוד לאמירת כל ספר תהילים תהילות דוד המלך, מאחר חצות ליל עד שחר. אין ספק שרוחו חופפת עלינו עתה ונמצא עימנו כאן ובוודאי הנמצאים פה בהילולא שלו במוסדות שעל שמו, ובזכות אמירת התהילים פה, בתלת מילי היו חזקה להיות לקהל הקדוש הזה ברכה משולשת זכות עצומה להתברך על ידו.

מי אנו שנשבח את דוד המלך ע"ה, שהיה קודש קדשים ענק שבעניקים, חסיד שבחסידים עניו שבעניוים, שלמות בתורה שלמות ביראה שלמות במידות טובות, למעלה מכל המושגים שלנו, אם על תנאים ואמוראים אין אנו יכולים לדבר, על אחת כמה וכמה על דוד המלך ע"ה. מי יכול לפאר גדולתו ולספר תהלתו, רק לרומם השגתנו במעט מקצות דרכיו, ולגעת בשולי אדרת קדשו.

דוד המלך ע"ה היה כולו התבטלות לקב"ה, כמו שאומר "אם לא שויתני ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו, כגמול עלי, נפשי". דוד המלך הרגיש כלפי הקב"ה כמו תינוק בזרועות אימו, אני כולי ביד הבורא עולם, בטחון גמור ועונה גמורה, התבטלות גמורה לקב"ה.

דוד המלך ע"ה היה עניו ושפל בעיני עצמו כמו שכתוב "ה' לא גבה ליבי ולא רמו עיני", הנביא מספר (שמואל ב טז) "ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל: ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגדודים מימינו ומשמאלו: וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל השיב עליך ה' כל דמי בית שאול אשר מלכת תחת יותן ה' את המלוכה ביד אבשלום בן והנך ברעתך כי איש דמים אתה...."

וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר. שמעי בן גרא היה מגדולי הדור בתורה, והוא קילל את דוד המלך ע"ה "קללה נמרצת" (מלכים ב) ודרשו חכמינו ז"ל (שבת קה) שהוציא עליו שם רע בחמורות שבחמורות רוצח אתה! תועבה אתה! מילים קשות ביותר ובפני כל הסנהדרין! דוד ממלא פיו מים, שותק! ואבישי בן צרויה מבקש רשות להרגו כמווד במלכות – אבל דוד המלך אומר: הניחו לו ויקלל!!

אם אחד מאיתנו, אדם פשוט, היו מבזים אותו

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשחת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סיגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, יהודית בת יעל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

שבת מקור הברכה

חמישים אחוז מההוצאות. כמו כן חתמנו על סעיף האומר כי כל זכויות היוצרים שייכות לד"ר מרטין בלבד, זאת אומרת שאסור לנו לעשות בתוכנה כל רווח מסחרי. אין טעם אפוא להמשיך את העבודה."

הסגן סיים בכאב, "העובדים יקבלו משכורת מלאה על כל שעות העבודה, החברה תפצה בסכום מסוים, אך אין הכפלת או שילוש משכורות, בלאו הכי עלול הנזק הזה להכות בחברה מכה אנושה, כל העבודות האחרות הוזנחו זמן כה רב, לעת עתה אין כל הזמנות אחרות."

מרות כלענה היו הדקות הללו, ריחמתי על מר סמיט, כה נחמד הוא האדם הזה, הסובל כעת. העובדים הוכו בהלם. יצאנו בשתיקה מהאסיפה. למטה עוד ריצדו כל המסכים, שולחנות העבודה עוד בפעולה, המזכירה עברה בין העובדים והודיעה בשם מר סמיט על מספר ימי חופשה והפוגה והעובדים פנו ללכת הביתה, לצאת מכאן ומה.

בטרם יצאתי לעבר הרכב קרא מישהו בשמי. הרמתי ראשי ופגשתי את ראשו של מר סמיט משתרבב מן החלון, קורא לי לעלות לחדרו. "אמור נא", עלה קולו הרישית מן המעמקים שנפל אליהם, "את השיחה על השבת הינך זוכר? מה אמרת אז בדיוק?" זכרתי, הוה שזכרתי, אך לא רציתי לזרות מלח על הפצעים. השתמטתי מן החדר בתואנה שאיני זוכר וכי מבלבל אנוכי לחלוטין עתה.

חזרנו אחר שבוע אל העבודה. בהיכנסנו אל בית התוכנה נדהמנו מול שלש ענק שנתלה על קיר הלובר, ממנו זרחו באותיות מאירות עיניים ארבע מילים: "מהיום המפעל סגור בשבת."

"שמע", היה חברי המוס, "גם מר סמיט יצא מדעתו". עניתי לאותו חבר: "הוא לא יצא ממנה, עכשיו הוא קיבל אותה, וחבל שקצת באיחור..."

התחלתי לחיות". מר סמיט לא איבד את עדינותו. "החיסורים הללו גורמים לשיבוש קל. הייתי מציע שתחשוב שנית על השבת". "שמע מר סמיט" היה המענה מוכן בפי, "דומני כי כדאי שתחשבו אתם שנית על השבת. דעו, כי עבודה הנעשית בשבת אין הברכה שרויה בה. לא תרוויח מאומה מכל הנעשה בשבת!".

דברי הנחרצים הביכו אותו לרגע. המשכתי להטיח בו את אמונתי "עלול אתה להפסיד בגלל כל העניין הזה. שמור על השבת, מובטח לך כי היא תשמור על עסקיך". לא חששתי כלל מכל התוצאות. מוכן הייתי אף לפיטורים. חשובה היתה השבת בעיני יותר מהכל.

לאחר כשלושה חודשי עבודה נחתה לפתע מהלומה אדירה על החברה. באותה שעה שוב הייתי מרוכז כולי מול המסך, פתאום אני שומע צעקת אימים. אחר מספר שניות הפכה הצעקה לצעקות וצעקות, מכיוון חדרי ההנהלה שבמפלס העליון בבית התוכנה.

כמה מהעובדים רצו למעלה, ולאחר דקות ספורות שוב צעקות, הפעם מפיהם של העובדים ששבו מחדרי ההנהלה. מביט אני לעברם, רואה אותם

חיורים ומבוהלים, מישהו מתוכם הפריח זעקה לחלל: "די, די, אין עבודה. הפסיקו לעבוד".

התכנסנו לאולם האסיפות, מתוחים כקפיץ, את המתח חתך קולו של הסגן, מפיו הסתננו מילים ספורות: "פרץ משבר, ד"ר מרטין מזמין התוכנה יצא מדעתו". בקול מקוטע פרס את השתלשלות העניינים. "רעייתו של ד"ר מרטין מתה פתאום, בשברו הגדול החליט לחסל את עסקיו ולעבור להתגורר בבדידות אי שם. מרטין העביר הודעה ברורה למזכירו להפסיק את ההשקעות, לשלם על ההפסדים ולסגור את המשרד".

הסגן שלף מכיסו מסמך ארוך, פתחו באיטיות, הכל דממו במתח: "במסמך החווה שנחתם בינינו ישנו סעיף שאם אחד הצדדים מבטל את העבודה עליו לשלם סכום מסוים, מלבד כיסוי

בחסד ה' עלי גיליתי את אור היהדות. עבדתי באותה תקופה כמתכנת מצליח בחברת מחשבים ידועה בארץ, ובמקביל התחלתי אט אט לשמור תורה ומצוות. באותה תקופה קיבלה החברה בה עבדתי הזמנת עבודה ממשקיע מיליארדר בחוץ לארץ, שהיה מוכן לשלם הון עתק. המזמין הציב תנאי שתהיה העבודה מוכנה תוך ארבעה חודשים מיום חתימת החוזה.

מנהל החברה, מר סמיט, הזעיק את כל עובדי החברה בדרמטיות והודיע על הזדמנות פז שהתגלגלה לפתחי החברה. שאם תוכל לעמוד בה יעלו מניותיה פי כמה וכמה. "אהיה מוכן להתחייב להכפיל ולשלש את משכורת העובדים בחודשים אלה, אם העבודה תסתיים במועד שנקב המזמין". אנו מניחים עתה את כל העבודות הבלתי גמורות, אף כי רבות הן, והעבודה עליהן בעיצומה.

מה שקרה מרגע זה ואילך היה אכן למעלה מכל דמיון. עשרות עובדי החברה נתפסו ל"קדחת עבודה" מטורפת. שליח על אופנוע הביא לעשרות העובדים את מזונם. מרבית העובדים לנו את שינת הלילה הקצרצרה שלהם על מיטות מתקפלות. תוך כדי עבודה הגיע בא-כחו של ד"ר מרטין לראות מקרוב את הנעשה והיה שבע-רצון, מבטיח לכולנו עתיד מזהיר.

מכל העובדים הייתי יוצא דופן. הייתי מסיים את העבודה לפנות ערב, "מעביר כרטיס", והולך לי לדרכי לבית הכנסת. היתה זו התקופה הראשונה בה הורגלתי להתפלל בקביעות "מנחה" ו"מעריב", בין התפילות היה לי שיעור קבוע עם אדם חשוב שהאיר את דרך חיי החדשה. לא הפצתי לוותר על עקרונות חדשים שרכשתי בעמל רב. הייתי יוצא דופן בדבר נוסף, בתקופה לחוצה זו עבדו המתכנתים שבע יממות בשבוע (!) ירחם ה', לעומתם לא העליתי על דעתי לעבוד בשבת, חס ושלום, והיה ברור לי כי אם התחלתי בשמירת השבת לא אפסיק זאת בכל מחיר.

באחד הימים קרא לי מר סמיט אל החדר. בעדינות שזורה בתקיפות שאל אותי על חיסורי. "הרי ידוע לך" עניתי לו, "שיניתי כיוון בחיים.

"הקב"ה קובע מה בדיוק צריך להישרף ומה לא, בפרטים הקטנטנים ביותר..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו: 03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות יום טוב

הדלקת נרות

א. מצוה להדליק נרות בערב יום טוב, ולברך בשם ומלכות, "אשר קדשו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב". (חזון עובדיה עמ' סא)

ב. מי שנמצא בבית חולים או בבית מלון, שמטעמי בטיחות אין מדליקים בחדרו ובחדר אוכל אלא רק בחדר צדדי, אין יוצאין ידי חובה בהדלקה זו. אלא בערב יום טוב כל אחד צריך בזמן הדלקת הנרות, לכבות את אור החשמל בחדרו, ולחזור ולהדליקו לכבוד יו"ט, ובברכה.

ג. אמנם אם מדליק בחדר אוכל רשאי להדליק בברכה. ואם כבר קדמו אחרים והדליקו נרות יום טוב או שבת בחדר האוכל, לא יברך שם, אלא בערב יום טוב יברך על נרות יו"ט בהדלקת החשמל בחדרו.

שמחה ביום טוב

א. צריך ללבוש בגדים נאים ויהיו יותר טובים מהבגדים של שבת. (חזון עמ' עמ' צא)

ב. חייב אדם להיות שמח, ועיקר החיוב הוא בבשר בהמה, ומי שאינו יכול לאכול מטעמי בריאות או כשרות, יקיים מצות שמחה בבשר עוף. (חזון עמ' צה)

ג. הנשים משמחן בבגדים צנועים ויפים ותכשיטין נאים. והקטנים משמחם בממתקים. (חזון עמ' צה)

ד. חייב אדם לשמח עמו ברגל את העניים והאביונים ואת האלמנות והיתומים, ולכן יש לשלוח להם בעין יפה, די מחסורם, כדי לשמחם. (חזון עמ' צח)

ה. בזמן שהיה בית המקדש קיים היתה מצוה על ישראל לשמח את הכהנים והלויים שגם היו מורים הוראות בישראל. ובזמן הזה שבעונות הרבים בטלה עבודת המקדש, מצוה לשמח ברגל את האברכים שלומדים תורה יומם ולילה ומורים הוראות לישראל, שהם במקום הכהנים והלויים. (חזון עמ' צט)

מלאכה ביום טוב

א. אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכה אוכל נפש. והטעם בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעו, לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל, ועל ידי השבתו יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי התורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח דעת ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות. (חזון עמ' א)

ב. אוכל נפש שאינו מפיג טעם כלל, אילו נעשה מערב יום טוב, אף על פי כן מותר לעשותו ביום טוב. מכל מקום נכון להחמיר לכתחלה לעשותו מערב יום טוב, ואם לא עשאו מבעוד יום, נכון שישנה בו אם אפשר לעשותו על ידי שינוי. (חזון עמ' ח-ט)

ג. מפני שאדם רגיל לקצור שדהו ולבצור כרמו כאחד, ונמצא כל היום טרוך במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. לכן אסרו חכמים מלאכות שלפני הלישה ביום טוב אפילו לצורך אוכל נפש.

מלאכת הבערה

א. אסור להוליד אש, שלא הותר ביום טוב להבעיר אלא מאש מצויה. (חזון עמ' מט)

ב. לכן אסור להדליק גפרורים על ידי חיכוך בקופסת הגפרורים. אבל מותר להדליק משלהבת של נר. (ילקו"י עמ' קצו)

ג. גפרור בוער, לא ישליכנו בתנופה הגורמת בודאי כיבוי, אלא יניחנו בנחת על הרצפה או על השיש או בצד הכירה במקום בטוח שיתכבה מאליו. (חזון עמ' נב)

ד. מצית, אסור להשתמש בה, מטעם שמוליד אש, ומטעם איסור כיבוי. (חזון עמ' נב)

ה. חשמל, אסור להדליק, מפני שהוא כמוליד אש ביום טוב, וכן אסור לכבות החשמל

ו. כיריים של גז שמוחקן בהם חיישן ביטחון למנוע דליפת גז, מותר להדליקם ביום טוב (מאש לאש). (קיצור חזון עמ' קכא. ילקו"י עמ' תמז)

ז. כיריים שיש בהם ניצוץ אש חשמלי שניצת אוטומט בלחיצה על הכפתור, יש לנתק את הכיריים מן החשמל מבעוד יום. ואם שכח לנתק, רשאי לעשות כדברי המקלים, שיקרב גפרור בוער לחצובה ואז יסובב את כפתור הגז באופן שכל כוונתו שהאש תידלק מהגפרור ולא על ידי המצת, ואין לו שום ענין בניצוץ האש הניצת מאליו.

ח. בכיריים רבים צריך להחזיק את הכפתור בזמן סיבובו במשך כמה שניות כדי שהאש לא תכבה.

ט. תנור חשמלי, אע"פ שאין להדליק אותו ביום טוב, מותר להפעילו על ידי שעון שבת שנערך מבעוד יום, ולאפות או לבשל בו ביום טוב. (ילקו"י עמ' רלג)

י. בעצם יום החג יש אוסרים להדליק נר נשמה, הואיל ואין צורך להנאת אורו. ויש מתירים הואיל ויש בו מצוה על כל פנים. ונכון שיתנדב קודם החג לבית הכנסת בעבור הוצאות החשמל או הנרות החשמליים שידליקום מבעוד יום למנוחת יקיריו. (ילקו"י עמ' רלד)

מלאכת כיבוי

א. אפילו מקצת כיבוי כגון להוריד ולהנמיך את האש של הגז, אסור. אבל מותר להנמיך את האש של הגז שלא יקדיח את תבשילו ויתקלקל. (ילקו"י עמ' תלה).

ב. לכבות לגמרי לאחר שכליה לבשל על הגז אסור. ומכל מקום רשאי לכבות על ידי גרמא. (חזון עמ' נח). ויש בזה ג' אפשרויות:

א. להשתמש במיתקן "חגאז" לכיבוי הגז, שנעשה על ידי גרמא בלבד. ויש להזהר, שאף שבשעונים הישנים היה ניתן לכוון את השעון גם אחרי ההדלקה, בשעונים החדשים שהמעבר מהמצב הקבוע למצב שעון עובר דרך כיבוי, אין היתר לכוון לאחר ההדלקה.

ב. יניח כפית מתכת בין חיישן הבטיחות לאש, אחר כשבע שניות הגז נכבה, (ויש מי שאומר שבלהבה גדולה צריך להחליף 4-5 כפיות בערך) דחשיב כגרמא. ומיד לאחר מכן מותר לסגור את הכפתור כדי למנוע זרימת הגז. אולם יש לבדוק מערב יום טוב בכל תנור גז שאין האש נכבית מיד, שאם האש נכבית מיד, אזי הדבר אסור לעשות כן.

ג. ימלא קומקום קטן של מים על כל גדותיו, ויניחהו על האש עד שירתח, ויגלשו המים וישפכו על האש ויכבה. ואחר כך יוכל גם כן לסבב את הכפתור של הגז או את ברז הבטחון למנוע זרימת והתפשטות הגז. והמים שרתחו לאחר כיבוי הגז ישתמש בהם לשתית קפה או תה וכיוצא, כדי שיהיה בישולם לצורך אוכל נפש. ומצוי מאוד שבכירות הגז שיש היום אינו נכבה כתוצאה מהגלישה, לכך יזהר שלא יגע את הקומקום, ולבסוף נמצא מכבה בידיים. (ילקו"י עמ' תלח-תמז)

מדיני צליה ביום טוב

א. לסדר ביום טוב הפחמים קודם ההדלקה בצורת פירמידה או כעין זה, מותר, כיון שאין עושין שתי שורות ועליהם נותנים עוד שורה כדרך בנין אלא באיסוף בעלמא.

ב. לזלף טיפות מים על הגחלים, מותר כשעושה כן לצורך צליית הבשר, ובפרט אם המקום צר (מנגל קטן) ואינו יכול להעביר את החתיכת הבשר למקום אחר ששם האש נמוכה יותר. וכן במנגל חשמלי, מותר לזלף מים. (ילקו"י עמ' שיג)

ג. מותר לנפנף על הגחלים להוריד הלהבה, כדי שהבשר לא יחרך. (ילקו"י עמ' שיט)

ד. מותר להעביר ביום טוב גחלים בוערות מצד אחד לצד השני, אף שעל ידי כך הם נכבים מעט, כיון שאינו מתכוין לכך, ובפרט שאינו בטוח שיכבה. (ילקו"י עמ' שכ)

ה. אסור לכבות את המנגל לאחר השימוש בו, אלא יניח אותו כך עד שיכבו הגחלים מאליהם. ואם אינו במקום בטוח מותר לטלטלו למקום בטוח.

הנאה השוה לכל נפש

א. מותר לחמם מים ביום טוב לרחוץ פניו ידיו ורגליו. אבל כל גופו אסור.

ב. יכול לרחוץ את הקטן כל גופו. אולם, אסור לחמם מים עבור רחיצת התנוק בלבד, אלא יחמם הרבה מים לדבר המותר לעצמו, וכגון רחיצת פניו ידיו ורגליו, ומן הנותר ירחוץ גופו של התינוק. (ילקו"י עמ' שסט)

ג. מים שהוחמו ביום טוב בדוד שמש, מותר להתרחץ כל גופו בבית, וגם ביום טוב שאחר השבת. (ילקו"י עמ' שעא)

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

מה העצה לעמוד בייסורים ממושכים?

עשייתם הוא רק העולם הזה, על כן הושם האדם בזה העולם בתחילה, כדי שעל ידי אמצעים האלה המזדמנים לו כאן ויכול להגיע אל המקום אשר הוכן לו, שהוא העולם הבא, לראות שם בטוב אשר קנה לו על ידי אמצעים אלה. יש לספור כל מילה ומלה מדברי הרמח"ל הללו, המגלים לנו אור חדש בתכלית בריאת האדם, שכן תשאל כל אדם למה בראך הקדוש ברוך הוא? ומה היה כוונתו בבריאתך? יענה בראני ה' לקיים מצוותיו ולשמור חוקיו ומשפטיו, אולם הרמח"ל עונה תשובה אחרת, והיא, שבעצם להקדוש ברוך הוא לא אכפת אם תשחט העוף מן הצוואר או מן העורף כמובא בחז"ל: להקדוש ברוך הוא לא אכפת אם תאכל שפן או תרנגול, אלא מגלה לנו הרמח"ל - הרבה הקדוש ברוך הוא תורה ומצוות לישראל כדי לזכותנו ולהרבות שכון, להיטיב להם לנצח, וזו התכלית שלמענה ברא הקדוש ברוך הוא לאדם, להיטיב ולהיטיב לו עוד ועוד.

וכמובא בספרים הקדושים שלבורא יש משרתים ומלאכים ושרפים, אולם ברא את האדם על מנת לענגו ולהיטיב עמו כמה שיותר, כי זו כביכול תאוותו של הקדוש ברוך הוא להיטיב לאדם, וזהו כביכול הצער הגדול של הקדוש ברוך הוא כשאין האדם מכשיר עצמו להיות ראוי לאותה טובה לכן מצרפו בגיהנם כדי שיהא כשיר לקבל הטובה, כי הרי לאחר כל הייסורים והגיהנם מגיע האדם לטוב ולאוויר הגן עדן, הרי שזה כמו ניתוח וטיפולים קשים לצורך הבריאות והנחת, כי תכלית רצון ה' בבריאת האדם מבחינתו יתברך, הוא על מנת לענגינו ולענגינו כמה שיותר ולדחוס בנו טובה נצחית ואיכותית עד בלי די, וכשידע זאת האדם יתחזק בצרותיו ובניסיונותיו, וידע ויאמין שעסקו עם מי שחפץ אך ורק להיטיב לו מבלי שום נגיעה עצמית, ובכך יאזור כוח להשלים עם מצבו, ולעבוד את ה' בתנאים אשר קבע לו.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן בקרו באתר ישיבת אור דוד

האחת, לידע להאמין ולהבין שיש מטרה ביסורי "עקבות משיחא", ואין מהיסורים אלו הקשים והתכופים - אפילו משהו שהולך לחינם, וכולם במטרה להשיג שלמות לקראת האור הגדול העומד להתגלות, כי כפי גודל השלמות כן יגדל ההמשכיות של הצירוף והליבונו, ומכיון שהשלמות הקרובה היא נצחית כן הזיכרון הנדרש לזכייתה הוא המשכיות של צירוף, וכדוגמת רבי שמעון בר יוחאי שנתיישר לצורך שלמות כה גדולה וכגון גלגות סתרי תורה לעולם כולו להמשך זמן רב - נצרך ונדרש לו לשם כך זיכרון גדול כן הוא לגבי כלל ישראל, לצורך המשכיות ונצחיות אושרם, נצרך המשכיות של יסורים דווקא.

השנית, לחזק את הידיעה שאנו תחת יד ה' שכל כולו טוב, וכל רצונו להיטיב, ובעצם מצידו יתברך זו בלבד כוונת רצונו בבריאת עולמו, כלומר מצידנו אכן אין לנו לעבוד על מנת לקבל פרס, ומצידנו לראות שנבראנו לעשות רצונו, אולם מצידו יתברך, וכי יש לו ענין בעוד עבדים ומשרתים, וכי חסר לו מלאכים ומשרתים העובדים אותו באימה ופחד, והלוא מלאך הקטן ביותר עובד ה' ומשרת לו בזיע ופחד יותר מצדיק גדול בעולם הזה, אלא מצידו יתברך הרבה לנו תורה ומצוות על מנת לזכות את ישראל שיהיו ראויים לקבל עוד ועוד שכר ועונג לנצח, ולכן עלינו לראות גם ברע את הטוב, ולראות את טובו יתברך עלינו ברוחני ובגשמי ולהודות לה' על כך ולשים ליבנו על הטוב, כי מטבע האדם כשהוא בצרה אין לו אלא ד' אמות של צרתו בלבד, בה הוא שקוע ושוכח את כל הטוב.

והנה מה שהורונו החכמים זיכרונום לברכה הוא, שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה', וליהנות מזיו שכינתו, שזהו התענוג והעידון הגדול והאמיתי מכל העידונים שיכולים להימצא. ומקום העידון הזה הוא באמת בעולם הבא, כי הוא נברא בהכנה המצטרפת לדבר הזה. אך הדרך להגיע אל מחוז חפצנו זה, הוא העולם הזה... והאמצעים המגיעים לזה הם התורה והמצוות... ומקום

תרמו עכשיו

והיו שותפים לפעילות הענפה של מוסדות "אור דוד" בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

כל התרומות מוסדותינו הקדושים
בכבוד ב"מלכא משיחא
ישמחו לו בכל מעשה ידיו
ויסאה ישועות צלות
באשמיות וברחמינות
(מ"ק ג"ג ה"ה ע"א ופ"ג ע"א ופ"ג ע"א)

מזוזה מהודרת
בברכה של
הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 12*150

טלית גדול עם רקמה
בברכה של
הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 12*180

טלית גדול עם עטרה
בברכה של
הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 12*360

מטבע של שמירה
קמיע בצורת מטבע עם
טריטת לטמירה במיוחד מתאונות דרכים

בתרומה של 36*12

בקבוק יין בברכה
לאחר לימוד האידרא מפי
הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זי"א

בתרומה של 52*12

ספר תהילים יוקרתי מאויר
עם ציורים מרהיבים שצויר
נשימה של מלכות וקסם.

בתרומה של 77*12

ספר תהילים יוקרתי מעורר
עם פירושי יסוד מלכות
ניתן ב-1 צבעים חום, ורוד וקדם.

בתרומה של 104*12